

PAZITE IN ČUJTE!

Razmišljanje ob Božji besedi

Pripravi: dr. Marjan Turnšek, predsednik SKU

ADVENTNA NEDELJA (B): Mr 13,33-37; Iz 63,16-17.19; 1 Kor 1,3-9

Ves svet ugotavlja, da preživljamo težko obdobje, ko nas novi koronavirus še obvladuje, ne mi njega. Več je trpljenja, smrti in živeti moramo z omejitvami svobode. Prisiljeni smo spremeniti običajni način življenja. Celo sveti maši se moramo kdaj odpovedati; kaj šele priljubljenim zabavam ... In tej »noči« kar ni videti konca. To je nevaren čas, ko lahko upanje izginja: najprej godrnjanje in kričanje, nato jeza, počasi pa vdanost in obup.

Kaj mi je storiti? Kaj pomeni evangelijski »čujte«? Ob množičnem medijskem pritoževanju mi je misel pohitela v preteklost: v spominu so mi vstali mučenci, ki so doživljali vse drugačne noči, mnogo temnejše, kot so te naše. Mislim na slovenske mučence med drugo svetovno vojno in po njej. Ali tolike slovenske

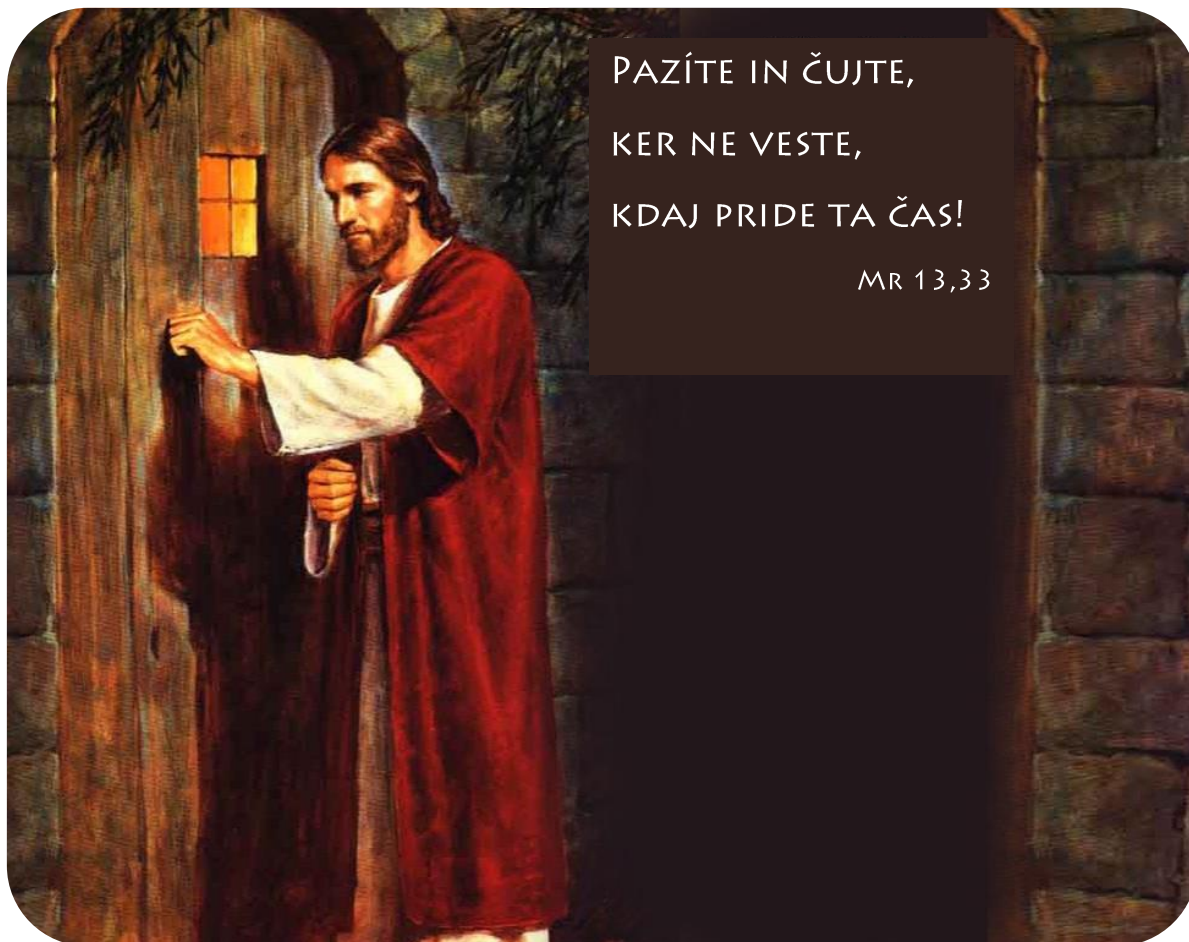
redovnice, ki so jih razgnali in razpustili. Nekoč sem prebiral o neki skupnosti albanskih redovnic: diktator Enver Hodža je Albanijo razglasil za ateistično državo, in ko so sestre videle, da ne bodo več mogle delovati, so poslale domov vsa dekleta, ki so se pripravljala na vstop v redovno življenje. Po padcu režima 1991 pa presenečenje: sestre so uspele zbrati članice, ki so jih poslale domov. Ves ta čas so ostale zveste, čuječe, v pričakovanju, da bo noč prešla. Izmed tistih deklet je bilo še 28 živih in lahko so izpovedale svoje redovne zaobljube. Ob tem sem dojel, o kakšni čuječnosti govori evangelij. Vse so bile ves čas čuječe v prepričanju, da se bo Gospodar vrnil. Bile pa so podprte z mučeniško krvjo mučencev, med njimi tudi Marije Tuci. Nekatere izmed njih so ujeli, mučili in ubili na brutalen način.

Marsikdo doživlja, da je ostal sam, da Boga ni blizu. Morda pa je Gospod tudi nam zaupal kakšno nalogo v tej temi. Če jo bom odkril, mi bo pomagala odkriti smisel življenju tudi v tem temnem času. Kakšno nalogo mi je Gospod zaupal, preden je odšel?

Vratar je dobil še posebno nalogo: drugim naj bi pomagal ostati čuječ. Sprašujem se, kaj to pomeni zame v tem trenutku. Kdo ve, ali so se mlade albanske redovnice v vseh tistih dolгих letih spraševale, zakaj Gospod dopušča takšne strahote; a preizkušnja jih je prečistila v njihovem namenu. Čas preizkušenj je dragocen tudi zato, ker takrat pride na plano, kar nosimo v srcu. Predvsem takrat izstopi podoba Boga, ki jo nosimo v sebi. Morda se tudi danes sprašujemo, zakaj Gospod ne odgovori na naše molitve. V takšnih trenutkih je primerno ohranjati živ spomin na »Gospodarja doma«: Kaj vse smo že prejeli od njega? S katerimi besedami nas je krepil? Kaj vse smo že doživeli z njim?

V tem vidim aktualnost letošnjega adventa: »advent« pomeni tistega, ki je že prišel k nam in vedno znova prihaja. Gospod je prišel v našo sredo in nas ne bo nikoli več zapustil, čeprav se nam kdaj zdi, da ga ni z nami. *Čuječnost pomeni tudi v teh koronačasih videti v naši sredi Božja znamenja, ki sporočajo, da je in da ostane med nami vse dni do konca sveta! In jih kazati drugim, ki morda obupujejo.*

PAZÍTE IN ČUJTE,
KER NE VESTE,
KDAJ PRIDE TA ČAS!

MR 13,33